

Ο «ΚΟΛΟΦΩΝ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ»

Ιερός Χρυσόστομος

Υπό τοῦ Γραφείου Αἱρέσεων καὶ Παραθρησκευτῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς

Με πολλὴ ἀνησυχία καὶ θλίψη παρακολουθοῦμε τὸν τελευταῖο καιρὸ μία καταιγιστικὴ ἐπέλαση τοῦ πάθους τῆς ὁμοφυλοφιλίας σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Διαπιστώνουμε μία ἀπρόσμενη συμπάθεια πρὸς αὐτή, ἀπὸ συγκεκριμένες κοινωνικὲς ομάδες καὶ μία προκλητικὴ ἀποδοχὴ ἀπὸ τὶς κυβερνήσεις τῶν κρατῶν, ἐπιχειρῶντας νὰ τὴν νομιμοποιήσουν καὶ νὰ τὴν καθιερώσουν, ὄχι μόνο ὡς νόμιμη, ἀλλὰ καὶ ὡς φυσικὴ ἐπιλογή. Γιὰ νὰ «χρυσώσουν τὸ χάπι» ἔπαψαν πλέον νὰ τὴν χαρακτηρίζουν ὡς σεξουαλικὴ διαστροφή καὶ τὴν ὀνομάζουν «διαφορετικότητα»! Σὲ πολλὲς χώρες, ὅπως στὴ Γαλλία, ἔχουν ἀναγάγει τὴ σχέση μεταξὺ τῶν ὁμοφύλων ἀτόμων σὲ νομικὴ σχέση «γάμου» μὲ ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ γάμου μεταξὺ τῶν ἑτεροφυλικῶν ἀτόμων. Σὲ πολλὲς μάλιστα περιπτώσεις, δίνονται περισσότερα δικαιώματα στοὺς «γάμους» τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἀναφέρουμε γιὰ παράδειγμα πρόσφατη ἀπόφαση τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ τῶν Η.Π.Α., ἡ ὁποία δίνει σκανδαλώδεις διευκολύνσεις καὶ προνόμια σὲ ζευγάρια ὁμοφυλοφίλων στρατιωτικῶν, σὲ σχέση μὲ τὰ ἑτερόφυλα ζευγάρια! Στὴν Ἀγγλία ἡ κατάσταση εἶναι ἀκόμη πιὸ τραγικὴ. Ἡ χώρα αὐτὴ διαλύεται κυριολεκτικὰ ἀπὸ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ σήψη καὶ μπορούμε νὰ πούμε ὅτι ἐδῶ βρῖσκει ἀπόλυτη ἐφαρμογὴ τὸ πασίγνωστο λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ντοστογιέφσκι **«χωρὶς Θεὸ ὅλα ἐπιτρέπονται»**.

Ὁ λαὸς τῆς ἤδη γεύεται τοὺς πικροὺς καρποὺς τῆς ἐδῶ καὶ δεκαετίες ἐφαρμοζομένης σεξουαλικῆς ἀγωγῆς, στὴν ὁποία κεντρικὴ θέση κατέχει ἡ διδασκαλία τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 5 ἐτῶν στὰ σχολικὰ ἐκπαιδευτικὰ τους προγράμματα. Ἡ χώρα καταρρέει θριαμβευτικὰ χωρὶς μεταφυσικὴ ἐλπίδα, χωρὶς νόημα ζωῆς, προσπαθώντας νὰ μπαζώσει τὰ ὑπαρξιακά της κενά, ἐπιδιδόμενη στὰ λασπόλουτρα τῶν ναρκωτικῶν, τοῦ ἄκρατου ἡδονισμοῦ καὶ τῆς ἐγληματικότητος. Ἀλλὰ πῶς θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ διαφορετικὰ, ὅταν σ' αὐτὴ τὴν Χώρα χειροτονοῦνται ἐπίσκοποι τῆς δῆθεν «Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας» ὁμοφυλόφιλοι καὶ λεσβίες καὶ νομιμοποιοῦνται ἔτσι οἱ ἀνθρώπινες διαστροφές; Καὶ ἔρχονται σήμερα οἱ ἡμέτεροι θιασῶτες τοῦ ἄκρατου προοδευτισμοῦ μὲ πρωτοπόρους τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς καὶ τοὺς δημάρχους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης κυρίουσ Καμίνη καὶ Μπουτάρη, νὰ μᾶς παρουσιάσουν τὰ ἀγγλικὰ βοθρολύματα ὡς ἀξιομίμητα παραδείγματα πρὸς μίμησιν, διοργανώνοντας Gay Pride, φεστιβάλ καὶ παρελάσεις ὁμοφυλοφίλων. Ὡ τῆς διαστροφῆς! Σὲ

ποιὸ κατάντημα ἔφθασε ἡ Πατρίδα μας! Πῶς δὲν ἔπασσε ἀκόμη φωτιὰ νὰ μᾶς κάψει, ὅπως κάποτε στὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα; Τί νὰ ἐπισημάνει κανεὶς πρῶτον καὶ τί δεύτερον; Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ παρὰ πάνω πρωτοπόροι ἔρχονται σὲ εὐθεία ἀντίθεση μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖο στὸ ἄρθρο 21, παράγραφος 1 προβλέπει ὅτι: «ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς συντηρήσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ Ἔθνους», καθ' ὅτι «γάμος» μεταξὺ προσώπων τοῦ αὐτοῦ φύλου καὶ «συντήρησις» τοῦ Ἔθνους, εἶναι ἔννοιες ἀντιφατικές μεταξὺ τους; Ἡ νὰ θρηνηθεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία, ἡ πλειονότης τῶν Ἱεραρχῶν μας, παρακολουθεῖ ἄφωνα καὶ οὐσιαστικὰ ἀδιάφορη τὰ γεγονότα, λὲς καὶ ἔχουν παραλύσει τὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ ἀντανακλαστικά της, βλέποντας νὰ διαπράττονται μπροστὰ στὰ μάτια της ὅλα αὐτὰ τὰ αἵσχη τῶν φεστιβάλ καὶ τῶν παρελάσεων, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ προχωρήσει σὲ δυναμικὲς κινητοποιήσεις καὶ συλλαλητήρια, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἄλλο ἐπιβαλλόμενον ποιμαντικὸ μέτρο; Δὲν ἔχουμε σκοπὸ, μὲ τὸ πόνημά μας αὐτό, νὰ στιγματίσουμε τὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα, ποὺ ἔπασαν στὸ πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας, οὔτε νὰ τοὺς «ρίξουμε σὲ καμιὰ πυρά», ὅπως ἐπιχειροῦν κάποιοι νὰ παρουσιάσουν τὴν ἀντίθεση τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ φοβερὸ αὐτὸ πάθος, ὅπως βέβαια καὶ σὲ ὅλα τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα ἀπομακρύνουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ μποροῦν νὰ τοῦ στερήσουν τὴν σωτηρία.

Ἄλλωστε ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς σέβεται ἀπόλυτα τὴν ἀνθρώπινη ἐλευθερία καὶ τὶς ὅποιες ἐπιλογὲς τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Σκοπὸς μας εἶναι νὰ γνωστοποιήσουμε μὲ πολλὴ συντομία στὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας σχετικὰ μὲ τὸ πάθος αὐτὸ καὶ νὰ ἐπισημάνουμε στοὺς ἀδελφούς μας, ποὺ ἔχουν αἰχμαλωτιστεῖ ἀπὸ αὐτό, τὶς ὀλέθριες συνέπειες ποὺ ἔχει στὴν πνευματικὴ τους πορεία, καὶ ἐν τέλει στὴν ἴδια τὴν σωτηρία τους. Νὰ κάνουμε δὲ πατρικὴ ἔκκληση σ' αὐτούς, νὰ πάρουν τὴν γενναία ἀπόφαση, νὰ ἀγωνιστοῦν μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις τους, μὲ τὰ πνευματικὰ ὄπλα ποὺ τοὺς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία, νὰ ἀποτινάξουν τὸ πάθος αὐτὸ ἀπὸ πάνω τους. Βέβαια δὲν εἶναι εὐκόλο, νὰ ξεριζωθεῖ ἓνα πάθος. Αἰταιεῖ σκληρό, καὶ μερικὲς φορὲς αἱματηρὸ ἀγῶνα, μέχρι θανάτου. Γιὰ νὰ εἴμαστε ἀκριβέστεροι, εἶναι ἀδύνατον ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς δικές του δυνάμεις νὰ ξεριζώσει πάθος. Αὐτὸ εἶναι ἔργο μόνον τῆς Θείας Χάριτος. Ὡστόσο ἡ Χάρις δὲν ἐνεργεῖ, παρὰ μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεση, ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀγωνιστεῖ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις.

* * *

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὴν βιβλικὴ διήγηση τῆς Γενέσεως οἱ συζυγικὲς σχέσεις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀποτελοῦν μεταπτωτικὸ φαινόμενο. Ὁ «Ἀδὰμ ἔγνω Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ» (Γεν. 4, 1), ἀφοῦ πλέον παρέβη τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξεβλήθη τοῦ παραδείσου. Υἱοθετοῦνται δὲ ἀπὸ τὸν Θεὸ οἱ σχέσεις αὐτὲς ὡς οἱ μόνες κατὰ φύσιν ἀνθρώπινες σχέσεις, μέσα στοὺς ὄρους τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἀντίδοτο τρόπον τινὰ τοῦ βιολογικοῦ θανάτου, ποὺ ἦταν ἀποτέλεσμα τοῦ πνευματικοῦ θανάτου ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας.

Εἶναι λοιπὸν προφανές, ὅτι συζυγικὲς σχέσεις ἀνδρὸς μὲ ἄλλον ἄνδρα, ἢ γυναικὸς μὲ ἄλλην γυναῖκα ἀποτελοῦν μία παρὰ φύσιν κατάστασις, ἓνα εἶδος σεξουαλικῆς διαστροφῆς, ξένο καὶ ἄγνωστο ὄχι μόνον στὸ ἀρχικὸ σχέδιο τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ στὸ σχέδιο τῆς οἰκονομίας του, μετὰ δηλαδὴ τὴν πτώσις τῶν πρωτοπλάστων, ἀφοῦ ἦταν ἀδύνατον νὰ ὑπάρξει μιὰ τέτοιου εἴδους σχέση στὸ πρῶτο ἀνθρώπινο ζεῦγος.

Τοῦτο μαρτυρεῖ πέραν τῶν ἄλλων ἢ ἴδια ἢ ὄντολογία τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ κατασκευὴ δηλαδὴ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀποτελοῦν τρόπον τινὰ ἓνα ὁδοδείκτη, ποῦ μᾶς δείχνει ποῖα εἶναι ἢ κατὰ φύσιν σχέσις καὶ ποῖα ἢ παρὰ φύσιν. Πέραν τούτου πουθενὰ στὸ ζωϊκὸ βασίλειο δὲν συναντοῦμε μιὰ τέτοιου εἴδους παρὰ φύσιν σχέση, πράγμα τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ξεκάθαρα, ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία ἀποτελεῖ θλιβερὸ «προνόμιον» μόνον τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἀποτέλεσμα ἀποκλειστικὰ μιᾶς διεστραμμένης ἐπιλογῆς καὶ ὄχι ὡς ὀργανικὴ πάθησις!

Ὅπως παρατηρεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τὰ ζῶα «οὐκ οἶδε τοῦτον τὸν ἔρωτα, ἀλλ' ἔστηκεν εἴσω τῶν τῆς φύσεως ὄρων. Κἂν μυριάκις κοχλάζει, τοὺς τῆς φύσεως οὐκ ἀνατρέπει νόμους».

Τὴν τελεία ἀποστροφή ἀλλὰ καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ ἀπέναντι στὸ πάθος αὐτὸ ἐκδηλώνει ὁ Θεὸς γιὰ πρώτη φορὰ στοὺς κατοίκους τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων, ποῦ εἶχαν γίνεαι διαβόητοι γιὰ τὶς πολλὰς ἀμαρτίαις των, κυρίως ὅμως γιὰ τὸ ἀμάρτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας, σύμφωνα μὲ τὴν διήγησις τῆς Γενέσεως (κεφ. 19). Ὁ Θεὸς ἐξολοθρεύει τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων αὐτῶν, ρίχνοντας πῦρ καὶ θεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ἀργότερα, στὴ Μωσαϊκὴ Νομοθεσίᾳ, τὸ πάθος αὐτὸ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν Θεὸ ὡς βδέλυγμα:

«Ὅς ἐὰν κοιμηθῆ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφοτέρω. Θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν» (Λευϊτ. 20, 13).

Στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στιγματίζει μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα στὶς ἐπιστολὰς του τὴν σεξουαλικὴ αὐτὴ διαστροφή:

«αἶ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες... οἱ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσιν» (Ρωμ. 1, 26-32).

Στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ προσθέτει:

«μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλόατραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἄρσενοκοῖται οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι οὐ λοῖδοροι οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. Καὶ ταῦτά τινες ἦτε ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» (Α΄ Κόρ. 6, 9-11).

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀκολουθοῦντες τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, στηλιτεύουν καὶ αὐτοὶ κατὰ παρόμοιον τρόπο τὸ πάθος καὶ ὑποδεικνύουν τὸν τρόπο τῆς θεραπείας του. Αναφέρουμε ἐνδεικτικὰ ὀρισμένους ἐξ αὐτῶν: Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὀνομάζει τὸ πάθος αὐτὸ **«κολοφῶνα τῶν κακῶν»**.

Στὴν ἐρμηνείαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς τὸ θεωρεῖ ἀσυγκρίτως χειρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα πάθη:

«Πάντα μὲν οὖν ἄτιμα τὰ πάθη, μάλιστα δὲ ἡ κατὰ τῶν ἀρρένων μανία, ὅτι τὴν κατὰ φύσιν ἀτιμάσαντες ἐπὶ τὴν παρὰ φύσιν ἔδραμον. Δυσκολώτερα δὲ τὰ παρὰ φύσιν καὶ ἀηδέστερα. Ἐσχάτης ἐστὶν ἀπωλείας δεῖγμα... Τούτους ἐγὼ καὶ ἀνδροφόνων χεῖρους εἶναι φημί... Καὶ ὅπερ ἂν εἴποις ἀμάρτημα, οὐδὲν ἴσον ἐρεῖς τῆς παρανομίας ταύτης... Τοσοῦτον πορνείας χειρόν ἐστίν, ὅσον οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν».

Παρὰ κάτω προσδιορίζει τὴν αἰτία τοῦ κακοῦ:

«Πόθεν ἡ ἐπίτασις τῆς ἐπιθυμίας ταύτης; Ἀπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐγκαταλείψεως. Ἡ δὲ ἐγκατάλειψις τοῦ Θεοῦ πόθεν; Ἀπὸ τῆς τῶν ἀφέντων αὐτῶν ἀνομίας... Καὶ γὰρ τὸ πλέον τῆς αὐτῶν ραθυμίας ἐστίν, ἢ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἀνήψε».

Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὁμιλεῖ περὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ καὶ ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας:

«Οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μετατιθέντες, ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν, τὴν θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφήν διαφθείρουσιν, ἐκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπὸ ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ γένους πολέμιοι καὶ σπίλοι πολιτείας, καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται... Οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μισαρώτερον ἢ ἀκαθαρτώτερον τῶν οὕτω πορνευομένων τε καὶ πορνευόντων».

Ὁ Μέγας Βασίλειος στὸν Ζ΄ Κανόνα του συγκαταριθμεῖ τοὺς ὁμοφυλοφίλους μὲ τοὺς κτηνοβάτες, τοὺς φονεῖς, τοὺς φαρμακοὺς, τοὺς μοιχοὺς καὶ τοὺς εἰδωλολάτρεις:

«Ἀρρενοφθόροι καὶ ζωοφθόροι καὶ φονεῖς καὶ μοιχοὶ καὶ εἰδωλολάτραι τῆς αὐτῆς καταδίκης εἰσὶν ἡξιωμένοι, ὥστε ὄν ἔχεις ἐπὶ τῶν ἄλλων τύπον καὶ ἐπὶ τούτων φύλαξον».

Παρὰ κάτω στὸν ΞΒ΄ Κανόνα του ὀρίζει τὸν τρόπον τῆς θεραπείας τοῦ πάθους μὲ ἀποχή 15 χρόνων ἀπὸ τὴν θείαν Κοινωνίαν:

«Ὁ τὴν ἀσχημοσύνην ἐν τοῖς ἄρρεσιν ἐπιδεικνύμενος, τῷ χρόνῳ τοῦ ἐν τῇ

μοιχεία παρανομούντος οίκονομηθήσεται».

Τέλος ο Άγιος Νικόδημος ο άγιορείτης, σχολιάζοντας τὸν παρὰ πάνω Ζ΄ Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λέγει ὅτι:

«Τόσον δὲ φοβερὸν πρᾶγμα εἶναι ἡ ἀρσενοκοιτία, καθὼς στοχάζεται ἓνας διδάσκαλος, ὥστε ὁποῦ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ καταβῆ προσωπικῶς διὰ νὰ ἰδῆ ἂν τῇ ἀληθείᾳ ἐνεργῆται τοιαύτη ἁμαρτία, ὡσὰν νὰ μὴ ἐπίστευε καλὰ ἂν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρεθῆ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν μία τοιαύτη τερατώδης κακία».

Προβάλλουν κάποιοι τὸν ἰσχυρισμὸ πὼς ἡ προσωπικὴ ζωὴ τοῦ καθενὸς εἶναι ἀπαραβίαστη καὶ κατὰ συνέπεια τὸ σῶμα τοῦ καθενὸς τοῦ ἀνήκει καὶ μπορεῖ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ ὅπως θέλει. Ὡστόσο τέτοιου εἴδους ἰσχυρισμοὺς μποροῦν νὰ προβάλλουν μόνον ἄθεοι καὶ ἄπιστοι ἢ ὁπαδοὶ ἄλλων θρησκευμάτων, ποὺ δὲν εἶναι βαπτισμένοι καὶ δὲν ἀποτελοῦν μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Σ' ὅλους αὐτοὺς ὁ Θεὸς σέβεται τὴν ἐλευθερία τῆς βουλήσεως των καὶ τὶς ὅποιες ἐπιλογές των καὶ τοὺς ἀφήνει νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὰ θελήματά των. Σὲ ὅσους ὅμως εἶναι βαπτισμένοι δὲν ἰσχύει τὸ ἴδιο, διότι σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ὡς δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ὡς ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Β΄ Κορ. 6, 16), ἀλλὰ καὶ ὡς μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ (Α΄ Κορ. 6, 15), δὲν ἀνήκει στοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀλλὰ στὸν Χριστό:

«Οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς» (Α΄ Κορ. 6, 19-20).

Καὶ ἐπομένως δὲν μπορούμε νὰ τὸ χρησιμοποιοῦμε, ὅπως θέλουμε καὶ νὰ τὸ παραδίνουμε στὴν ἀκολασία καὶ στὴν φθορὰ τῆς ἁμαρτίας. Διαφορετικὰ «εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός, ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς» (Α΄ Κορ. 3, 18). Μόνον μέσα στὸν εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Θεὸν γάμο, ὡς ἐρωτικὴ σχέση ἄρρενος καὶ θήλεος ἢ στὴν εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Θεὸν κατάστασι τῆς Παρθενίας, στὴν ὁποία ὅμως ὑπάρχει ἄλλου εἴδους, πνευματικὸς γάμος, ὁ γάμος μὲ τὸν ἐπουράνιο νυμφίον Χριστό, βρίσκει ὁ ἄνθρωπος τὴν ἐν Χριστῷ ὀλοκλήρωσι καὶ θέωσίν του καὶ ἐν τέλει τὴν σωτηρία του. Εἶναι εὐνόητο ὅτι γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας καὶ ὄχι μόνο γι' Αὐτήν, «τρίτο φύλον», transsexual, ἐκτὸς τοῦ ἀνδρα καὶ τῆς γυναίκας, δὲν ὑπάρχει. Ἄν κάποιοι πιστεύουν τὸ ἀντίθετο, αὐτὸ γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας ἀποτελεῖ φυσικὴ διαστρόφη. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει «τρίτο φύλον», δὲν ὑπάρχει, (δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει), ἐρωτικὴ σχέση ἐκτὸς αὐτῆς τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος.

Κατακλείοντες κάνουμε ἔκκλησι πρὸς τοὺς ἀρμοδίους πολιτικοὺς φορεῖς καὶ πάσης φύσεως κυβερνητικοὺς παράγοντες καὶ τοὺς καλοῦμε νὰ ἀναλογισθοῦν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀντισυνταγματικότητα μιᾶς ἐνδεχομένης διὰ νόμου ἀποδοχῆς καὶ καθιερώσεως «γάμου» μεταξὺ ὁμοφυλοφίλων καὶ ἀφ' ἑτέρου τὶς καταστρεπτικὰς συνέπειες γιὰ τὴν κοινωνία καὶ τὸ Ἔθνος μας, ποὺ ἀναπόφευκτα θὰ ἔχουν οἱ ὁμόφυλες σχέσεις, εἴτε ἄτυπες, εἴτε νόμιμες,

μὲ τὸν «γάμο» τῶν ὁμοφύλων, ὁ ὁποῖος καθιερώνεται ἤδη σὲ πολλὰ κράτη καὶ προφανῶς ὁσονούπω καὶ στὴ Χώρα μας. Κάνουμε ἐπίσης ἔκκληση καὶ πρὸς τοὺς κυρίους Δημάρχους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τοὺς παρακαλοῦμε νὰ πάψουν νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς ὁμοφυλοφίλους ἀδελφούς μας, εἰς τὸ νὰ θεωροῦν τὸ πάθος τους ὡς μιὰ φυσιολογικὴ «διαφορετικότητα», ἀποδεκτὴ κοινωνικὰ καὶ πολὺ περισσότερο νὰ τοὺς ἐνθαρρύνουν νὰ καυχῶνται γι' αὐτὴ τὴν «διαφορετικότητά» τους μὲ διοργανώσεις φεστιβάλ καὶ παρελάσεων. Τέλος παρακαλοῦμε τὴν Ἱεραρχία μας, νὰ ἀναλογισθῆ καὶ αὐτὴ τὶς ἰδικές της βαρύτατες εὐθύνες ἀπὸ μιὰ ἐνδεχομένη ὀλιγωρία καὶ νὰ προχωρήσει στὶς ἀναγκαῖες κινητοποιήσεις καὶ στὰ δέοντα ποιμαντικὰ μέτρα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Αἰρέσεων καὶ Παραθρησκείων

Ὁ ὑπεύθυνος Ἀρχ. Παῦλος Δημητρακόπουλος

Ὁ Γραμματέας κ. Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

Ὑποσημειώσεις:

1. Πρὸς τοὺς πολεμοῦντας τὸν μοναχικὸν βίον, Γ', ΡG 47, 362.
2. Πρὸς τοὺς πολεμοῦντας... ὁ.π., ΡG 47, 360.
3. Πρὸς Ρωμαίους Ε', ΡG 60, 416-420.
4. Πρὸς Ρωμαίους Ε', ΡG 60, 417-418.
5. Λόγος στηλιτευτικὸς κατὰ εὐνοούχων ΙΘ', ΡG 77, 1108-1109.
6. Μεγ. Βασιλείου, Κανὼν Ζ', Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Πηδάλιον, Ἐκδ. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1991, σελ. 593.
7. Μεγ. Βασιλείου, Κανὼν ΞΒ', Νικοδήμου Ἀγιορείτου... ὁ.π. σελ. 622.
8. Νικοδήμου Ἀγιορείτου... ὁ.π. σελ. 594